

Test-Aankoop: 'Psychologische steun tijdens stervensproces schiet tekort'

BRUSSEL | Palliatieve zorgverlening biedt een duidelijke meerwaarde in de laatste fase van iemands leven. Toch laat die palliatieve begeleiding vaak te wensen over, blijkt uit een onderzoek van Test-Aankoop.

Het onderzoek werd gevoerd bij ruim 3.000 nabestaanden, artsen en verpleegkundigen. Volgens Manu Keirse, voorzitter van de Evaluatiecel Palliatieve Zorg, is er bovenal behoefte aan een minder verkrampte omgang met de dood.

Consumentenorganisatie Test-Aankoop en haar evenknieën uit Italië, Spanje en Portugal kregen in totaal bijna 12.000 antwoorden binnen. De ondervraagde familieleden geven psychologen op de afdeling palliatieve zorg een gemiddelde score van nog geen 6 op 10. "Ook de morele consulenten behalen een dramatisch lage score", zegt Ivo Mechels van Test-Aankoop.

Voor de manier waarop artsen en verpleegkundigen een stervende verzorgen, hebben familie en nabestaanden wél veel lof. Ook hier scoort de palliatieve zorg opvallend beter met een uitmuntende score van 9,27 op 10 van de familie voor de verpleegkundigen en 8 op 10 voor de artsen.

Omdat in de enquête een grote meerderheid van de respondenten zei dat de patiënt liever thuis was gestorven dan in het ziekenhuis of rusthuis, vraagt Test-Aankoop dat mensen beter worden geïnformeerd over het bestaan en de mogelijkheden van ambulante palliatieve zorg. Slechts 27 procent van de terminale patiënten sterft thuis of bij familie tegenover zowat 60 procent in het ziekenhuis.

"Pin je niet vast op dat cijfer", waarschuwt Manu Keirse. "De wens om thuis te sterven is namelijk geformuleerd in normale, niet-terminale omstandigheden. De hoge tevredenheidsgraad toont aan dat patiënten niet tegen hun zin in een professionele ziekenhuisomgeving sterven als ze omringd worden met palliatieve zorgen." Een van de problemen waar professionele stervensbegeleiders mee kampen, is de 'therapeutische hardnekkigheid'. "Men mag niet verzeilen in onnodig levensrekkende noch -verkortende situaties", legt Mechels uit.

Volgens Keirse is dat een kwaaltje eigen aan onze cultuur: "Deze maatschappij steunt op controle. Alles moet beheersbaar zijn, ook het leven. Denken aan de dood doen we niet voor het zover is, want de dood boezemt ons angst in. Toch zouden we beter op een andere, voorbereidende manier omgaan met het stervensproces. Dan kunnen we op een moment dat we nog helder zijn, kiezen voor een mooi levenseinde." (mj)